

**COMPENDIUM PRECUM AD USUM
MEMBRUM ORDINIS CRUCIGERORUM
CUM RUBEA STELLA**

PRAGAE MCMXCVI

INDEX

I. PARS LATINA

Symbolum s. Athanasii	5
Oratio s. Gregorii ad D. N. Iesum Christum	7
Oratio s. P. n. Augustini	7
Memoria passionis D. N. I. C.	8
Oratio s. Bernardi	8
Pia exercitatio erga Christum crucifixum et quinque eius Vulnera	8
Oblatio ad patientem Dei Filium	10
Oratio coram imagine S. Sindonis D. N. I. C.	10
Litaniae lauretanae B. M. V.	10
Antiphona ad B. V. Mariam	12
Ad B. M. V. dolorosam	13
Hymnus de septem doloribus B. M. V.	13
Mysteria coronae septem dolorum B. M. V.	15
Planctus B. M. V. (Stabat Mater)	15
Oratio ad sanctum Angelum Custodem	17
Mysteria sacratissimi Rosarii B. M. V.	17
Quinque orationes pro animabus purgatorii	18
Oratio pro his, qui in coemeterio requiescunt	19

II. PARS BOHEMICA

Novena k svaté Anežce České	20
Litanie k sv. Anežce	28
Hymnus o svaté Anežce	30
Modlitba k sv. Floriánu	31
POZNÁMKA	32

SYMBOLUM S. ATHANASII

Quicumque vult salvus esse, ante omnia opus est, ut teneat catholicam fidem.

Quam nisi quisque integram inviolatamque servaverit, absque dubio in aeternum peribit.

Fides autem catholica haec est: ut unum Deum in Trinitate, et Trinitatem in unitate veneremur.

Neque confundentes personas, neque substantiam separantes.

Alia est enim persona Patris, alia Filii, alia Spiritus Sancti.

Sed Patris et Filii et Spiritus Sancti una est divinitas, aequalis gloria, coaeterna maiestas.

Qualis Pater, talis Filius, talis Spiritus Sanctus.

Increatus Pater, increatus Filius, increatus Spiritus Sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, immensus Spiritus Sanctus.

Aeternus Pater, aeternus Filius, aeternus Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres aeterni, sed unus aeternus.

Sicut non tres increati, nec tres immensi, sed unus increatus et unus immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, omnipotens Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes, sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, sed unus est Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius, Dominus Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres Domini, sed unus est Dominus.

Quia, sicut singillatim unamquamque personam Deum ac Dominum confiteri christiana veritate compellimur; ita tres Deos aut Dominos dicere catholica religione prohibemur.

Pater a nullo est factus, nec creatus, nec genitus.

Filius a Patre solo est: non factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus Sanctus a Patre et Filio: non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Filius, non tres Filii; unus Spiritus Sanctus, non tres Spiritus Sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil maius aut minus, sed totae tres personae coaeternae sibi sunt et coaequales.

Ita ut per omnia, sicut iam supra dictum est, et unitas in Trinitate, et Trinitas in unitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad aeternam salutem, ut incarnationem quoque Domini nostri Iesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus et confiteamur, quia Dominus noster Iesus Christus Dei Filius, Deus et homo est.

Deus est ex substantia Patris ante saecula genitus, et homo est ex substantia matris in saeculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo: ex anima rationali et humana carne subsistens.

Aequalis Patri secundum divinitatem, minor Patre secundum humanitatem.

Qui, licet Deus sit et homo, non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversione divinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in Deum.

Unus omnino non confusione substantiae, sed unitate personae.

Nam sicut anima rationalis et caro unus est homo, ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra: descendit ad inferos, tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad coelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis, inde venturus est iudicare vivos et mortuos.

Ad cuius adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis et reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam aeternam, qui vero mala, in ignem aeternum.

Haec est fides catholica, quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

GLORIA PATRI ET FILIO ET SPIRITUI SANCTO,
SICUT ERAT IN PRINCIPIO, ET NUNC, ET SEMPER,
ET IN SAECULA SAECULORUM. AMEN.

ORATIO S. GREGORII PAPAE AD D. N. IESUM CHRISTUM

Bone Iesu! Verbum Patris, splendor paternae gloriae, in quem desiderant angeli prospicere: doce me facere voluntatem tuam, ut a Spiritu tuo bono deductus ad beatam illam perveniam civitatem, ubi est dies aeternus et unus omnium spiritus, ubi est certa securitas et segura aeternitas, aeterna tranquillitas et tranquilla felicitas, felix suavitas et suavis iucunditas, ubi tu, Deus, cum Patre et Spiritu Sancto, vivis et regnas per omnia saecula saeculorum. Amen.

ORATIO S. P. N. AUGUSTINI

Domine Iesu noverim te, noverim me.
Nec aliquid cupiam, nisi te.
Ut oderim me et amem te.
Quidquid amem propter te.
Humilem me, exaltem te.
Nihil cogitem nisi te.
Mortificem me et vivam in te.
Quaecumque eveniunt, accipiam a te.
Persequar me, sequar te.
Semperque optem sequi te.
Fugiam me, confugiam ad te.
Dignus sim defendi a te.
Timeam mihi, timeam te.
Simque de electis a te.
Diffidam mihi, fidam in te.
Oboedire velim propter te.
In nullo afficiar, nisi in te.
Aspice me, ut diligam te.
Voca me ut videam te
et in aeternum potiar te.

Ergo amantissime Domine Iesu Christe, obsecro te per amorem illum perfectissimum, quo salutem nostram zelando, ubique tam fideliter quam ferventer eam quaeris, da mihi rectam, puram, simplicem ac Deiformem in singulis intentionem, ut in quibuscumque agendis et vivens et moriens non aliud quaeram aut intendam, quam pure gloriam et beneplacitum tuum. Haec da mihi, fidelissime Amator, ut te ex toto corde meo desideram, diligam et quaeram in tempore, in aeternitate, extincto per gratiam tuam penitus omni amore privato. Amen.

MEMORIA PASSIONIS D. N. IESU CHRISTI

ORATIO S. BERNARDI

O Iesu, Iesu mi, ad passionis tuae gloriosa insignia, in quibus salutem meam operatus es, totum me inclino. Tuae victoriosae Crucis regale vexillum in nomine tuo, Christe, adoro. Tuum spineum diadema, tuos rubentes sanguine clavos, tuo sacro lateri immersam lanceam, tua vulnera, tuum sanguinem, tuam mortem, tuam sepulturam, Christe, supplex adoro et glorifico. Confige cruci tuae manus meas et pedes meos ac totum passioni tuae conforma servum tuum, Domine.

PIA EXERCITATIO ERGA CHRISTUM CRUCIFIXUM ET QUINQUE EIUS VULNERA

Oratio praeparatoria

En amantissime Iesu, qui Sponsus sanguinum mihi esse voluisti: ad pedes tuos prosternor, ut meum in te amorem, debitamque gratitudinem contester. Sed quid rependam tibi, mi Iesu, qui usque in finem dilexisti me? Manibusque ac pedibus, imo et cordi tuo inscripsisti me, magno sane et conspicuo caractere? Quis mihi hoc tribuat, ut sicut tu me, ita et ego te cordi meo inscriptum circumferam et sicut mei memoria tibi, sic tui mihi numquam excidat? O Iesu! Quam profuso me caritatis affectu complexus es, qui non tantum manus ac pedes, verum et opulentissimum pectus mihi aperire voluisti, ut inexhausta honorum coelestium affluentia desiderium meum expleas! Suscipe haec mea, quae colendis sacris tuis quinque Vulneribus, vota persolvo: aditum, spero, ad optatissimos hos vitae fontes misero non intercludes.

Oratio I. ad S. Vulnus pedis sinistri

Saluto benedictum Vulnus sinistri pedis tui, mi Iesu! Quod in spiritu reverenter exosculor, te ex animo rogans, ut huius tui sacratissimi Vulneris merito evellas pedes meos a laqueo, quem statuerunt mihi inimici mei et a lapsu animam meam praeserves. Non veniat mihi pes superbiae, nec ambulem in mirabilibus super me, sed in animo contrito et spiritu humilitatis a te suscipiar.

Ad sacrum hoc Vulnus tuum depono et offero omnem afflictionem meam, ut hanc cum Cruce et passione tua coniungas, gratiamque largiaris, qua omnes adversitates et misérias amore tui superem, tuaeque me semper voluntati conformem. Amen. Pater noster...

Oratio II. ad S. Vulnus pedis dextri

Saluto benedictum Vulnus dextri pedis tui, mi Iesu! Quod in spiritu reverenter exosculor, te ex animo rogans, ut huius tui sacratissimi

Vulneris merito dirigas pedes meos ad currendam viam mandatorum tuorum, ut transeam de virtute ad virtutem, donec videam te, Deum ac Dominum meum in Sion.

Ad sacrum hoc Vulnus tuum depono et offero omnem fortunam ac felices successus meos, quos mihi divinae providentiae tuae dispositio clementer indulsit, ne illorum insolentia elatus animus te, summum Bonum meum, ad iram umquam provocet. Amen. Pater noster...

Oratio III. ad S. Vulnus manus sinistrae

Saluto benedictum Vulnus sinistrae manus tuae, mi Iesu! Quod in spiritu reverenter exosculor, te ex animo rogans, ut huius tui sacratissimi Vulneris merito miserearis fragilitatis et inconstantiae meae et in omni bono proposito me conformes: illum, tantumque insuper mihi amorem praestes, ut dicere queam: Laeva eius sub capite meo et dextera illius amplexabitur me.

Ad sacrum hoc Vulnus tuum depono omnia peccata mea, quae aut ignorans aut sciens et volens umquam commisi. Tu mihi, Iesu, pretiosissimo tuo sanguine illa abluere digneris, ne coram iustissimo Tribunali tuo aeternae damnationis sententiam contra me exposcant. Amen. Pater noster...

Oratio IV. ad S. Vulnus manus dextrae

Saluto benedictum Vulnus dextrae manus tuae, mi Iesu! Quod in spiritu reverenter exosculor, te ex animo rogans, ut huius tui sacratissimi Vulneris merito uberem mihi gratiam et opem contra hostium meorum visibilium et invisibilium conatus largiaris et in novissimo die ad dexteram tuam statuas, ubi laetus audiam: Venite, benedicti.

Ad sacrum hoc Vulnus tuum depono et offero tibi omnia bona opera mea (imo tua, quae tuae gratiae omnia, ut debeo, adscribo) cum humillima obsecratione, ut ea tuis sanctissimis operibus unita, aeterno Patri offerre, meamque inopiam tuis infinitis meritis supplere digneris. Amen. Pater noster...

Oratio V. ad S. Vulnus lateris Christi

Saluto te, o benedictum Vulnus lateris Iesu! Salve, o fons amoris, o thesaure inaestimabilis, o requies animae meae! Ausimne, benignissime Iesu, ad sacram hanc aram, ad hoc Sanctum Sanctorum accedere, ardensque amore cor tuum deosculari? Per infinitam bonitatem tuam oro te, mi Iesu, ne hoc solatio me privare, nec ab hac unica mei refugii domo arcere velis.

Eia anima mea, accurre cum fiducia ad thalamum suavissimi Sponsi tui, hic te omnibus molestiis tuis ac curis, quibus opprimeris, exonera! Hic desideria tua et cupiditates exple, hic in optatissima pace

conquiesce. Videor mihi, o Iesu, amore tuo duce, per amabilissimum sacri lateris tui Vulnus ad Cor tuum intromitti. Hic te cum profundissima humilitate, o Iesu, oro, ut ignoscas, quidquid umquam corde, ore aut opere in te peccavi. Hoc sacro Sanguinis tui balneo munda cor meum et benedicti cordis tui formam ac speciem imprime, tuique amoris igne accende, ne quidquam imposterum praeter te amem aut desiderem.

Ad sacratissimum hoc Cordis tui Vulnus, mi Iesu, omnia cordis mei vota ac desideria pono. Ita oro, cor meum Cordi tuo adstringe, ut nullo umquam tempore ab invicem avellantur, ut vere cum Apostolo exclamem: Quis nos separabit a caritate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? Certus sum, quia neque mors, neque vita, neque ulla creatura poterit nos separare a caritate Dei, quae est in Christo Iesu, Domino nostro (Rom. 8). Amen. Pater noster...

OBLATIO AD PATIENTEM DEI FILIUM

Benignissime Iesu, quem pro nobis et propter nos caritas ardentissima erga nos cruci affixit, suscipe nunc omnium vulnerum tuorum dolores sanguineasque guttas; suscipe pientissimae Matris tuae compassionem et dolorem pro peccatis universi mundi. Suscipe etiam, quaeso, me indignissimum peccatorem, quem tibi offero in unione doloris Matris et unione caritatis tuae, et converte me in laudem et gloriam tuam iuxta summum atque supremum beneplacitum tuum. Amen.

Sequentem orationem coram imagine S. Sindonis D. N. Iesu Christi devote recitantibus concessit Clemens VIII. indulgentiam plenariam et liberationem animae ex purgatorio. Paulus vero V. confirmavit.

Deus, qui nobis in S. Sindone, qua Corpus tuum sacrosanctum de cruce depositum et a Ioseph involutum fuit, passionis tuae vestigia reliquisti, concede propitius, ut per mortem et sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

LITANIAE LAURETANAE B. V. MARIAE

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.
Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Pater de coelis Deus,
Fili Redemptor mundi Deus,
Spiritus Sancte Deus,
Sancta Trinitas unus Deus,
Sancta Maria,
Sancta Dei Genitrix,
Sancta Virgo virginum,
Mater Christi,
Mater Ecclesiae,
Mater divinae gratiae,
Mater purissima,
Mater castissima,
Mater inviolata,
Mater intemerata,
Mater amabilis,
Mater admirabilis,
Mater boni consilii,
Mater Creatoris,
Mater Salvatoris,
Virgo prudentissima,
Virgo veneranda,
Virgo praedicanda,
Virgo potens,
Virgo clemens,
Virgo fidelis,
Speculum iustitiae,
Sedes sapientiae,
Causa nostrae laetitiae,
Vas spirituale,
Vas honorabile,
Vas insigne devotionis,
Rosa mystica,
Turris Davidica,
Turris eburnea,
Domus aurea,
Foederis arca,
Ianua coeli,
Stella matutina,
Salus infirmorum,
Refugium peccatorum,
Consolatrix afflictorum,
Auxilium christianorum,
Regina angelorum,
Regina patriarcharum,

miserere nobis.

miserere nobis.

ora pro nobis.

Regina prophetarum,
 Regina apostolorum,
 Regina martyrum,
 Regina confessorum,
 Regina virginum,
 Regina sanctorum omnium,
 Regina sine labe originali concepta,
 Regina in coelum assumpta,
 Regina sacratissimi Rosarii,
 Regina pacis,
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis. 3x
 Christe audi nos. Christe exaudi nos.
 Ave Maria...

ora pro nobis.

Sub tuum praesidium confugimus, sancta Dei Genitrix. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta. Domina nostra, Mediatrix nostra, Advocata nostra, tuo Filio nos reconcilia, tuo Filio nos commenda, tuo Filio nos repraesenta.

Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix,
 ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus: Concede nos, famulos tuos, quaesumus, Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere, et gloriosa beatae Mariae semper Virginis intercessione a praesenti liberari tristitia et aeterna perfrui laetitia. Per Christum, Dominum nostrum. Amen.

Ora pro nobis, beatissime Ioseph,
 ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus: Sanctissimae Genitricis tuae Sponsi, quaesumus Domine, meritis adiuvemur, ut quod possibilitas nostra non obtinet, eius nobis intercessione donetur. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

ANTIPHONA AD B. V. MARIAM

cuius recitatio in Ordine nostro a saeculo traditur.

Stella coeli exstirpavit,
 quae lactavit Dominum,
 mortis pestem, quam plantavit
 primus parens hominum.
 Ipsa Stella nunc dignetur
 sidera compescere,

quorum bella plebem caedunt
 diro mortis ulcere.
 O piissima Stella maris,
 a peste succurre nobis.
 Audi nos, Domina,
 nam Filius tuus nihil negans te honorat.
 Salva nos Iesu,
 pro quibus Virgo Mater orat.
 Ora pro nobis sancta Dei Genitrix,
 ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus: Deus misericordiae, Deus pietatis, Deus indulgentiae, qui misertus es super afflictionem populi tui et dixisti angelo percutienti populum tuum, contine manum tuam: ob amorem illius Stellae gloriosae, cuius ubera pretiosa contra venenum nostrorum dulciter suxisti, praesta auxilium gratiae tuae, ut ab omni peste et improvisa morte secure liberemur et a totius perditionis incursu misericorditer salvemur. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

AD BEATISSIMAM VIRGINEM MARIAM DOLOROSAM

HYMNUS DE SEPTEM DOLORIBUS B. V. MARIAE

ad meditationem seu ad recitationem infra orationem coronae septem dolorum B. M. V. usurpandus.

- I. Septem tuos dolores,
 Maria, dum considero,
 tecum pati labores,
 tecum mori desidero.
 Annae gemit senectus
 et Simeon affligitur
 doloris ense pectus
 quando tibi transfigitur.
- II. Fugis Maria, prolis
 onusta caro pondere
 et luminare solis
 de nocte vis abscondere.

Aegyptus est asyli
locus, tuis amoribus
iuxta fluenta Nili
liquescis in doloribus.

- III. In Patris esse rebus
cum nesciebas Filium,
visa es tribus diebus
pallere sicut lilium.
Clamans per angiportus
„Fili!“ replebas aethera,
dictura plus, obortus
dolor premebat caetera.
- IV. En, fert trabale lignum,
flagrisque Iesus icitur,
o Mater, ecce signum,
cui porro contradicitur.
Eheu! Crucem ferenti
corpus pluit cruoribus,
et cor tibi, parenti,
submergitur doloribus.
- V. Calvaria est amoris
et est doloris vinea,
sunt praela vinitoris
clavi et corona spinea.
Dum fixus est Iesus,
crucisque calcar torculum,
amor dolore laesus
premit Mariae corculum.
- VI. Maria, quando petra
sensu doloris scinditur,
diesque nocte tetra
luget, tibi cor finditur.
Deposta membra ligno,
sed membra cassa lumine,
foves sinu benigno,
lavas doloris flumine.
- VII. Cum Filio sepulto
lapis sepulchro advolvitur,
tibi, Maria, multo
dolore vita solvitur.

Sedens ad antra tumbae,
moesto susurro murmuris
instar gemis columbae
et plangis instar turturis.

COMMENDATIO O Mater, ut dolorum
per hanc amaritudinem
coelestium bonorum
degustem suavitudinem.
Tecum pati labores,
tecum mori desidero,
septem tuos dolores
dum plango, dum considero.

MYSTERIA CORONAE SEPTEM DOLORUM B. V. MARIAE

In primis tribus salutationibus angelicis:

..., quem cum dolore deflevisti.

In singulis misteriis:

- I. quem cum dolore e manibus Simeonis accepisti.
- II. quem cum dolore in Aegyptum portasti.
- III. quem cum dolore tribus diebus quesivisti.
- IV. cui, gravi cruce onusto, obvia es.
- V. quem in cruce morientem vidisti.
- VI. quem cum dolore tuo gremio excepisti.
- VII. quem cum dolore ad sepulchrum comitata es.

In fine singulorum mysteriorum loco „Gloria Patri...“ dicitur:

Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
cordi meo valide.

Oratio „Sub tuum praesidium...“ ut supra (post litanis B. M. V.)

PLANCTUS BEATAE MARIAE VIRGINIS

Stabat Mater dolorosa,
iuxta crucem lacrymosa,
dum pendebat Filius.

Cuius animam gementem,
contristatam et dolentem
pertransivit gladius.

O Quam tristis et afflicta
fuit illa benedicta
Mater unigeniti.

Quae maerebat et dolebat
pia mater, dum videbat
nati poenas inclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si videret
in tanto supplicio?

Quis non posset contristari,
Christi Matrem contemplari
dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis
vidit Iesum in tormentis
et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum
moriendo desolatum,
dum emisit spiritum.

Eia Mater, fons amoris,
me sentire vim doloris
fac, ut tecum lugeam.

Fac, ut ardeat cor meum
in amando Christum Deum,
ut sibi complaceam.

Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
cordi meo valide.

Tui nati vulnerati,
tam dignati pro me pati,
poenas mecum divide.

Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere
donec ego vixero.

Iuxta crucem tecum stare
et me tibi sociare
in planctu desidero.

Virgo virginum praeclara,
mihi iam non sis amara,
fac me tecum plangere.

Fac, ut portem Christi mortem,
passionis fac consortem
et plagas recolare.

Fac me plagis vulnerari,
fac me cruce inebriari
et cruore Filii.

Inflammatum et accensus
per te, Virgo, sim defensus
in die iudicii.

Fac me cruce custodiri,
morte Christi praemuniri,
confoveri gratia.

Quando corpus morietur,
fac, ut animae donetur
paradisi gloria. Amen.

ORATIO AD SANCTUM ANGELUM CUSTODEM

Angele Dei, qui Custos es mei, me tibi commissum pietate superna hodie et cottidie illumina, custodi, rege et governa, et doce me exemplo tuo omne id, quod Deus vult, integre semper ac promptissime implere, atque cum aequali gaudio plene resignatum vivere in omnem voluntatem Dei nostri. Amen.

MYSTERIA SACRATISSIMI ROSARII B. M. V.

In rosario gaudioso:

1. qui nobis augeat fidem rectam
2. qui nobis augeat spem firmam
3. qui nobis augeat caritatem perfectam

- I. quem Virgo concepisti
- II. quem visitando Elisabeth portasti
- III. quem Virgo genuisti
- IV. quem in templo praesentasti
- V. quem in templo invenisti

In rosario doloroso:

- 1. qui nobis intellectum illuminet
- 2. qui nobis voluntatem perficiat
- 3. qui nobis memoriam roboret

- I. qui pro nobis sanguinem sudavit
- II. qui pro nobis flagellatus est
- III. qui pro nobis spinis coronatus est
- IV. qui pro nobis crucem baiulavit
- V. qui pro nobis crucifixus est

In rosario glorioso:

- 1. qui nobis dirigat cogitationes
- 2. qui nobis regat verba
- 3. qui nobis gubernet opera

- I. qui resurrexit a mortuis
- II. qui coelos ascendit
- III. qui Spiritum Sanctum misit
- IV. qui te in coelos assumpsit
- V. qui te in coelis coronavit

Post versum „Gloria Patri...“, qui in fine uniuscuiusque mysterii dicendus est, addi potest sequens acclamatio:

Domine Iesu, dimitte nobis debita nostra, salva nos ab igne inferiori, perduc in coelum omnes animas, praesertim eas, quae misericordiae tuae maxime indigent.

QUINQUE ORATIONES PRO ANIMABUS PURGATORII

I.

O Domine Iesu! Rogo te per pretiosissimum sanguinem, quem sudans in horto effudisti: Libera animas fidelium defunctorum e poenis purgatorii, maxime vero animam desertissimam. Perduc eam ad locum gloriae tuae, ut te laudet, benedicat et praedicet in aeternum. Amen.

Pater noster... Ave Maria...

II.

O Domine Iesu! Rogo te per pretiosissimum sanguinem, quem effudisti in flagellatione dirissima: Libera animas fidelium defunctorum e poenis purgatorii, maxime vero animam liberationi proximam. Perduc eam ad locum gloriae tuae, ut te laudet, benedicat et praedicet in aeternum. Amen.

Pater noster... Ave Maria...

III.

O Domine Iesu! Rogo te per pretiosissimum sanguinem, quem effudisti in spinea coronatione tua: Libera animas fidelium defunctorum e poenis purgatorii, maxime vero animam diutissime cruciandam. Perduc eam ad locum gloriae tuae, ut te laudet, benedicat et praedicet in aeternum. Amen.

Pater noster... Ave Maria...

IV.

O Domine Iesu! Rogo te per pretiosissimum sanguinem, quem effudisti in dira crucifixione tua: Libera animas fidelium defunctorum e poenis purgatorii, maxime vero animam meritis praecedentem. Perduc eam ad locum gloriae tuae, ut te laudet, benedicat et praedicet in aeternum. Amen.

Pater noster... Ave Maria...

V.

O Domine Iesu! Rogo te per pretiosissimum sanguinem, quem effudisti e latere tuo benedicto: Libera animas fidelium defunctorum e poenis purgatorii, maxime vero animam Matri tuae cariorum. Perduc eam ad locum gloriae tuae, ut te laudet, benedicat et praedicet in aeternum. Amen.

Pater noster... Ave Maria...

ORATIO PRO HIS, QUI IN COEMETERIO REQUIESCUNT

Deus, cuius miseratione animae fidelium requiescunt, famulis famulabussque tuis et omnibus hic et ubique in Christo quiescentibus da propitius veniam peccatorum, ut a cunctis reatibus absoluti tecum sine fine laetentur. Per Dominum nostrum Iesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia saecula saeculorum. Amen.

Requiem aeternam dona eis Domine, et lux perpetua luceat eis. Requiescant in pace. Amen.

NOVENA K SVATÉ ANEŽCE ČESKÉ

Přípravná modlitba každodenní

Svatá Anežko Přemyslovno, patronko národa našeho a mocná ochránkyně české vlasti, my, lid tvůj, hlásíme se k tobě, kněžně krve své, jež požíváš slávy věčné. Tys zde na zemi milovala Boha nade všecko, tys milovala bližní pro Boha, takže světlo příkladu tvého zazářilo světu. Víme, že láska světců neumírá, že láska ta, odlesk lásky Boží, může se utajit, ne však vychladnout. Hle, děti národa tvého, na jehož blahu ti vždy tak záleželo, pro nějž stala ses dobrovolnou obětí, buší prosbami na bránu srdce tvého: Ukaž nám lásku svou! Rozpomeň se na lid svůj a buď nám pomocnicí v dobách zlých a nebezpečných, kdy nevěra se šíří, mravnost klesá, rodiny jsou rozvráceny, děti opouštěny a sváděny, modlářství mamonu zachvacuje lid a láska k vlasti a národu v srdcích utuchá. A ke všemu tomu zlo nejhorší ohrožuje národ tvůj: nedostatek dobrého, horlivého, apoštolského kněžstva.

Těšitelko naše, oroduj u Hospodina národů za lid svůj! Slyš jeho žaloby a stesky, ozvi se a potěš věrné své! Kdysi Svatý Otec o pomoc tě žádal, když Církev v Čechách byla v tísní, domácí knížata v rozbrojích se dovolávala tvé moudrosti, trpící a chudý lid vyhledával tvou dobrotu. I my dnes v úzkostech svých se k tobě utíkáme. Odprošujeme tě za všechny nevědy, za všechnu nevěrnost k tobě a svatým patronům našim, neboť na cestě této nevěrnosti i Bohu i sobě jsme se ztratili, nebo aspoň odcizili. Usmířuj Pána Boha, jehož jsme rozhněvali svou nevěrou, bludařstvím a rouháním. Připomeň Ježíši, Ženichu svému, vlastní věrnost svou, připomeň mu lásku svou k tomu lidu ubohému.

Příbuzná svatého Václava, hvězdo ctihodného rodu svého, neoslyš volání svých dětí, jež se znovu k svatému knížeti svému hlásí a po tvém větším oslavení ze srdce touží. Zabraň hrozící záhubě národa svého, přiveď jej zpět do náručí Otce, u něhož v nebi blažena dlíš. A on dá znovu zazářiti slávě tvé, aby lid po záři této obrátil oči své k věcem nebeským, jako za časů tvých jimi se obíral.

Promluv, dobrotivá Matko, k lidu svému, vystup z úkrytu svého, vztáhni ruku svou ochrannou a žehnající k nám a vzdal od nás nebezpečí záhuby časné i věčné. Vyslyš naše prosby, které ti zvláště po dobu této noveny s důvěrou přednášíme: ...

Zvláště pak nedopusť, aby Pán Bůh, spravedlivě rozhněvaný, trestal národ náš nedostatkem nejhorším: nedostatkem kněží, řeholníků a řeholnic, smírných to obětí za hříchy lidu. Svata Anežko, chraň nás zlého! Amen.

PRVNÍ DEN

V. Pro pravdu a tichost a spravedlnost: a povede tě podivně pravice tvá.
R. Sličností svou a krásou svou počni, šťastně pokračuj a kraluj
(Žalm 44, 5)

Úvaha

Svatá Anežka, dcera krále českého Přemysla Otakara I., narozená dne 20. ledna 1208, byla pokřtěna biskupem Danielem. Tříletá byla dána na výchovu k tetě své, sv. Hedvice, kněžně slezské, jejímuž synu ji rodiče zasnoubili. S tetou – světicí – navštěvovala pilně chrám Páně, sloužila chudým a nemocným. Příklad svaté tety ji provždy nadchl ke skutkům tělesného milosrdenství.

Modlitba

Ježíši – Dítě – jenž jsi svatou Anežku křtem svatým do Církve své uvéstí ráčil, prosíme tě pro její svaté dětství, dej našim kněžím mnoho čistých radostí v jejich povolání, aby se nermoutili nad počtem dětí nekřtěných, ale aby všechny české děti do Církve tvé křtem svatým přijímali, aby chrámy Boží viděli naplněny lidem zbožným a byli svědky toho, jak láska křesťanská a všechny ostatní ctnosti v duších jim svěřených rozkvétají. Bože, dej radost kněžstvu našemu, aby dobrotou tvou povzbuzeno, konalo svůj úřad s ochotnou radostí.

Svatá Anežko, jež jsi okusila krásy a moci velikého příkladu svatosti, když tě Bůh uvedl v náruč svaté Hedviky, vypros nám na Bohu, aby všechny české děti vedl rukama zbožných kněží, kteří by je slovem i příkladem s neúnavnou horlivostí učili víře živé. Jako tobě bylo radostí modliti se v choru s řeholnicemi třebskými a od dětství milovati život řeholní, tak vypros i českým dětem milost, aby od světských zábav se odvracely a radost svou ve službě Boží hledajíce, pro stav kněžský a život řeholní hojně se rozhodovaly. Amen.

Litanie, hymnus.

DRUHÝ DEN

Úvodní modlitba jako první den.

V. Rozlita jest milost ve rtech tvých.
R. Proto poželhal tebe Bůh navěky.

(Žalm 44, 3)

Úvaha

Když snoubenec Anežčin, mladistvý kníže Boleslav, zemřel, vrátila se Anežka ke královským rodičům do Prahy. Osmiletá byla dána k Premonstrátkám do Doksan, aby tam nabyla vzdělání a aby byla

dokončena její křesťanská výchova. Anežka tam vynikala pilností i zbožností a utvrzovala se v lásce k životu řeholnímu.

Modlitba

Ó Bože, jenž jsi snoubence své Anežce neodepřel dobrodiní křesťanské školy, smiluj se nad dušemi dětí ve vlasti naší! Posiluj kněží, učící na školách, aby útokům nevěreckého vyučování úspěšně čelili naukou sv. náboženství a duše dětí školních k Ježíši – Učiteli navždy láskou připoutávali.

Svatá Anežko naše, ovečko na zelených pastvách Páně, pijící z jasného pramene svaté pravdy, vypros českým dětem křesťanské školy, kde by slovo kněze bylo podporováno slovem věřícího učitelstva, aby se tak stavba křesťanského charakteru dítek dařila ke cti a chvále Boží.

Zvláště stůj pomocí svou při kněžích v nevěreckých sborech učitelských, aby neumdlévají v boji a v práci, ale duchovnímu blahu sváděných českých dětí se cele obětovali. Svata Anežko, pro blažený pobyt svůj v Doksanech vypros nám křesťanské školy! Amen.

Litanie, hymnus.

TŘETÍ DEN

Úvodní modlitba jako první den.

V. Poslyš, dcero, a viz a nakloň ucha svého, a zapomeň na lid svůj a na dům otce svého.

R. A požádá Král krásy tvé, nebo On jest Pán Bůh tvůj. (Ž 44, 12–13)

Úvaha

Duše Anežčina toužila po tichu klášterním, ale otec její měl s ní záměry světské. Zasnoubil ji podruhé v panenském věku Jindřichovi, synu německého císaře. Aby se naučila německým mravům, dána do Vídně ke dvoru Leopolda Babenberského, kde měla za společníci jeho dceru Markétu. Ale Jindřich opustil Anežku a zasnoubil se s Markétou. Snoubenka Ježíšova byla podruhé osvobozena.

Když pak sám otec Jindřichův o ruku ji požádal, obrátila se k svatému Otcí s prosbou za ochranu svého panenství.

Modlitba

Bože dobrotivý, jenž nade všemi bdíš, krivdy mstíš, prozřetelností svou budoucnost předvídáš a vše k cíli svému řídíš, račiž se na přímluvu svaté Anežky ujmouti všech Čechů v cizině a poslati jim duchovní rádce, kteří by nad jejich dušemi bděli, v moři cizoty jim připomínali víru svatováclavskou i českou národnost, učili je ctíti

a vzývati svaté patrony vzdálené vlasti a ve stopách jejich žítí i umíratí na čest rodu svému.

Svatá Anežko, přimlouvej se u Pána Boha našeho, aby stádce maličké v cizině nenechával bez pastýřů bdělých, kteří by slovo Boží rodným jazykem hlásali a svatými svátostmi jeho mysl i mravy posilovali. Uč nás vážit si vlasti, kam nás Bůh postavil, i rodného jazyka, jímž jsme se poprvé k Bohu modlili. Patronko naše, rozněť znovu pravou lásku k vlasti v českých srdcích! Amen.

Litanie, hymnus.

ČTVRTÝ DEN

Úvodní modlitba jako první den.

V. Stála královna tobě po pravici,

R. v oděvu pozlaceném, ozdobena rozličností. (Žalm 44, 10)

Úvaha

Po smrti otce Anežčina, královna – vdova – Konstancie konala veliké skutky kající. Založila klášter Cisterciánek v Tišnově, dala Anežce pozemek pro špitál na Poříčí. Také bratr Anežčin, král Václav I., povolal do Prahy Minority a vystavěl pro ně kostel sv. Jakuba. Svata Anežka svěřila špitál řádu Křižovníků, jimž přidala do znaku červenou hvězdu. Za rok potom začala stavěti české Assisi v Praze Na Františku: chrám Spasitelův a dva františkánské kláštery.

Královna – matka – a obě její děti, Václav a Anežka, závodili ve zbožnosti a velkomyslné lásce k bližnímu.

Modlitba

Vznešený Bože, jenž lidské srdce povznášíš k velikým věcem, dej národu našemu smysl pro statky věčné, znechuť mu vše časné, pomíjející, malicherné. Ukaž mu, jako Anežce, pravé hodnoty, aby byl ochotem sloužiti velikým myšlenkám lásky a jednoty v Církvi Boží.

Svatá Anežko, uč své Čechy odpoutávati srdce od mamonu a dávatí se ve službu slávy Boží v Čechách. Kéž vznikají nové chrámy, kde by noví kněží sloužili obět nejsvětější za spásu lidu tvého. Amen.

Litanie, hymnus.

PÁTÝ DEN

Úvodní modlitba jako první den.

V. Přivedeny budou králi panny za ní, příbuzné její přivedeny budou tobě.

R. Přivedeny budou s radostí a plesáním, přivedeny budou do chrámu králova. (Žalm 44, 16)

Úvaha

Poučena od kněží – Minoritů – o řeholi sv. Františka, zatoužila Anežka, jež dávno milovala chudobu po vzoru sv. Václava, po chudobě naprosté, v jaké žil sv. František z Assisi. Zřekla se tedy světské nádhery a se sedmi pannami z předních rodů českých vstoupila do kláštera Na Františku. Přijaly řeholi sv. Kláry. V klášteře, jehož byla první abatyší, žila pokorným, odříkavým životem modlitby, chudoby, čistoty a poslušnosti, sloužíc ze všech sil chudým a nemocným a dobře činíc všem trpícím, které pověst o její svatosti přivedla k vlídné fortně klášterní.

Modlitba

Bože, jenž hříchem rozhněván a pokáním ukojen býváš, vzbud národu našemu po vzoru Anežčině a na její přimluvu hojnost obětí smírných v osobách řeholnic a řeholníků, kteří by svatým životem podle rad evangelních za hříchy své a celého národa pokání činili, hněv tvůj mírnili a metly trestů tvých odvraceli.

Svatá Anežko, které Duch svatý vštípil vznešenou touhu po přísné kajícnosti a za níž přivedl mnoho duší k životu řeholnímu, pros téhož Ducha, aby synům a dcerám našeho národa vznešený život řeholní učinil žádoucím, aby jako za tvého života slyнули svatostí před tváří Boží a lidu českému byli světlem na svícnu. Amen.

Litanie, hymnus

ŠESTÝ DEN

Úvodní modlitba jako první den.

V. Jako když matka dítěti lahodí, tak já potěším vás.

R. A v Jerusalemě budete potěšeni. (Is 66, 13)

Úvaha

Láska k chudobě a k chudině vnukla Anežce velikomyslný plán založiti špitál pro chudé. Chudobinec ten odevzdala řádu Křižovníků. Jako sama chudým a nemocným sloužila Na Františku, tak její věrní Křižovníci pečovali o chudé nejen v Praze, ale i v jiných chudobincích v Čechách, na Moravě i jinde, kde Přemyslovci po příkladu Anežčině k chudině laskavi byli. Ta měla útočiště u Anežky, neboť tato dcera královská řešila sociální otázky své doby co nejopravdověji, sestoupivši k chudým s trůnu a stavši se jednou z nich.

Modlitba

Bože Synu, jenž jsi chudobu zvolil za svůj pozemský úděl a proto zalíbení měl v dobrovolné chudobě naší kněžny, dej kněžstvu našemu sílu, aby samo mamonem pohrdajíc, jiné od této modloslužby odvracelo. Dej, ať mocně působí na lid, znesvěcující den tvůj, den Páně, aby zanechav služby mamonu, sloužil Bohu srdcem nerozděleným.

Milovaná svatá Anežko, v době klanění se zlatu vypros nám, lidu svému, upřímnou lásku k chudobě a srdečné milosrdenství k trpícím. Nechť naši kněží svou chudobu statečně snášejí a starajíce se s celou duší o příchod království Božího do vlasti naší, na přimluvu tvou nalézají to, čeho potřebují, přidáno. Amen.

Litanie, hymnus.

SEDMÝ DEN

Úvodní modlitba jako první den.

V. Totof jest panna moudrá, kterou nalezl Pán, ana bdí; která vzavši lampu, vzala s sebou i oleje. A když přišel Pán, vešla s ním na svatbu.

R. O půlnoci pak nastal křik: „Aj, Ženich přichází, vyjděte mu naproti!“ A když přišel Pán, vešla s ním na svatbu.

(Podle Mt 25)

Úvaha

Svatá Anežka následovala vzoru sv. Františka z Assisi a svaté Kláry, jejíž řeholí se řídila se všemi sestrami klášterními. Pečliva o duchovní prospěch svůj i svěřených řeholních sester, obracela se často písemně k sv. Kláře, žádajíc ji o radu a o modlitbu. Svatá Klára pak jí odpovídala s mateřskou láskou a něhou. Povzbuzuje ji ke stoupání na horu svatosti tak rychle a opatrně, aby ani prach neměl času na nohy se zachytiti. Jindy ji nazývá nejmilejší svou dcerou, píše, že ji má ze všech nejraději, ano, nazývá ji polovicí duše své. Tuto dceru sv. Kláry bylo třeba napomínati jen k mírnění se v postech a v sebezáporu.

Modlitba

Ježíši, Příteli duší, jenž jsi sv. Jana vyznamenával zvláštní láskou a dům Lazarův v Betanii zvolil za místo svého odpočinku, prosíme tě pro bohumilé přátelství sv. Kláry k naší sv. Anežce, abys naše kněze obklopoval šlechetnými dušemi a vzdaloval od nich lidská pokušení, aby žádná nedobrá vášeň svatý cíl jejich zraku nezastírala, ale aby, podpírání modlitbami a obětmi duší sobě svěřených, neumdléváli v boji proti tělu, světu a ďáblu.

Svatá Anežko, jež jsi okusila slasti pozemského obcování svatých, vypros nám, abychom vyhledávali společnost bohumilou, ustavičně

vroucně rozjímalí o vzorech světců, zvláště patronů země české, a jimi se řídili. Amen.

Litanie, hymnus.

OSMÝ DEN

Úvodní modlitba jako první den.

V. Ruka Páně posilnila tebe.

R. I budeš požehnána na věky.

(Jdt 15, 11)

Úvaha

V době velikých bojů proti autoritě papežské svatá Anežka vynikala naprostou oddaností ke stolci Petrovu a dětinnou poslušností. Ve svých vznešených podnicích vyhledávala souhlasu sv. Otce, dala své dílo pod jeho ochranu a činila ho pánem nad ním. Svého bratra povzbuzovala k tomu, aby papežskou autoritu podepřel spolkem křesťanských knížat. Svatý Otec vzdal jí za to velikou poctu a chválu a žádal ji o pomoc v různých záležitostech.

Modlitba

Ó, Ježíši, jenž jsi Církvi své svatého Petra a jeho nástupce ustanovil za hlavu a udělils mu nejvyšší moc rozhodovati ve věcech víry: pro věrnost Anežčinu ke stolci Petrovu dej národu, tolika odbojníky sváděnému, kněží Římu věrné, autoritu sv. Otce ochotně uznávající, aby lid sobě svěřený vedli bezpečně a jistě k věčné spáse.

Ty pak, kteří se zpronevěřili a strhli za sebou i lehkověrné stádece k odboji proti sv. Otcí, osvěť Duchem Svatým, aby blud svůj poznali, odpusť jim a dej sílu, aby se vrátit chtěli a dovedli.

Svatá Anežko, poslušná dcero Církve svaté, ukonči příkladem svým a pomocí svou odboj českého národa proti představiteli Církve svaté, zástupci Ježíše Krista! Vstěpuj tomu lidu city dětinné oddanosti k Sv. Otcí, hlavě Církve svaté, vyžádej oné míry odpuštění a trpělivosti, shovívavosti a pochopení, jaké je třeba, aby se česká duše rozletěla do otcovského náručí a patřila pak mezi nejoddanější děti Církve svaté. Vypros našim kněžím velikou ctnost oddané poslušnosti, aby dovedli zahájit mohutný a radostný návrat k Římu ve vlasti naší. Amen.

Litanie, hymnus.

DEVÁTÝ DEN

Úvodní modlitba jako první den.

V. Milovala jsi spravedlnost a nenávidělas nepravosti.

R. Proto pomazal tě Bůh tvůj olejem radosti nad spoluúčastníky tvé.

(Žalm 44, 8)

Úvaha

Když se synovec sv. Anežky, Přemysl Otakar II., znešvaril s otcem svým Václavem pro jeho nadřozování cizincům, takže otec a syn vojensky stáli proti sobě před Prahou, Anežka jako dobrý duch rodu svého zažehnala roztržku a smířila rozvaděné. A když Přemysl Otakar padl v nešťastné bitvě na Moravském poli, její duše, vroucně spjatá s osudy rodu a celé země, měla vidění nešťastné bitvy té, kterou byl celý národ na léta uvržen do bídy a neštěstí. Když hlad a mor zuřily v Čechách, svatá Anežka mírnila tyto rány ze všech sil modlitbou a účinnou pomocí. Tehdy byl klášter její Na Františku tvrzí naděje a útěchy celému národu až do její blažené smrti roku 1282. Ani potom nepřestala být ochránkyní rodu svého, ani těšitelkou lidu českého v jeho utrpeních a potřebách. Projevila lásku svou mnohými zázraky, pro něž, jakož i pro svatý život svůj již zaživa a po všecka století až do našich dob zvána byla světicí a také tak uctívána.

Modlitba

Bože pokoje a míru, jenž jsi rodu Přemyslovců v celé vlasti naší dal ve svaté Anežce anděla smířlivosti a ochránkyni zemského míru, prosíme tě pro zásluhy její, dej těm, kdož v čele lidu stojí, zvláště kněžstvu našemu, ducha družnosti, aby mohli vpravdě zpívati se žalmistou: Jak dobré a utěšené jest, když bratři přebývají v jednotě. Kéž duše jejich, k nebeským věcem jako na perutích se vznášejíce, v družném doteku křidel pociťují posilu a povzbuzení a tak dostihnou vrcholu dokonalosti.

Svatá Anežko naše, jež jsi v srdci svém zachovávala výstrahu krve, danou nám krví svatého Václava, příbuzné své od rozbrojů a nesvorností chránila a zemi před následky války zachovala, prosíme tě o přimluvu u Boha, aby kněží naši svátostnému manželství nerozlučitelnému žehnati mohli a rodinám českým vzor svaté Rodiny ukazující, jednoty a lásky dosahovali. Amen.

Litanie, hymnus.

Závěrečná modlitba

Velký Bože, jež sbor andělů a svatých věčně chválí, v milosrdenství svém dal jsi národu našemu svatou Anežku mezi svatými patrony zemskými za jasný vzor a mocnou ochranu. Protože se s tak neobyčejnou a vynikající horlivostí a s opravdovým zápalem starala o chrámy a o kněžstvo, aby tobě sloužili a oběť mše sv. v nových a nových chrámech ti přinášeli, prosíme, abys na její přimluvu kněžstvu našemu přispěl, počet jeho rozmnožil, horlivost jeho roznítil,

aby naše slavné chrámy nezůstávaly opuštěny, ale aby na všech oltářích obět nejsvětější se ti podávala, aby nové chrámy ti byly budovány a noví, zbožní kněží v nich tobě ke cti a lidu ke spáse pracovali. A poněvadž sláva světců o tvé slávě vypravuje, pokorně tě prosíme, oslav naši patronku, svatou Anežku tak, aby vzešla tobě větší čest a chvála. Amen.

Svatá Anežko, hvězdičko naše ve tmách strastí, pozdravujem tebe! Vzácný drahokame v koruně vlasti české, pozdravujem tebe! Matko naše milovaná, vyslyš naše prosby! Dovoláváme se tvé úcty ke kněžím, tvé péče o ně. Vypros nám, sladká ochrano naše, abychom pro vlažnost a lhostejnost náboženskou nebyli trestáni zbavením nejdražší oběti mše svaté. Pro tvou blaženou smrt přimluv se u Boha, aby i nám – jako tobě – jednou kněz mohl poskytnout svátosti umírajících jako záruku šťastné věčnosti.

Vyžádej nám orodováním svým u Boha a přimlouvami u Matky Boží dostatek kněží a hojnost pravých povolání ke stavu kněžskému. Pros za ochranu kněží dobrých, za dlouhý jejich věk, za vrácení zdraví těm, kteří ho ve službě Boží pozbyli, za posilu umdlévajícím, za dar moudrosti a rady bezradným, za hojnost darů Ducha Svatého všem, aby zvláštní pomoc a ochranu tvou pocítili, mohli tvé svatosti a přízni u Boha svědectví vzdávat a to vše aby pak sloužilo k prospěchu duší ve vlasti a k slávě Boží po celé Církvi. Amen.

LITANIE K SV. ANEŽCE PŘEMYSLOVNĚ

Pane, smiluj se nad námi. Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi. Kriste, uslyš nás. Kriste, vyslyš nás.

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi.

Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi.

Duchu Svatý, Bože, smiluj se nad námi.

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi.

Svatá Maria,

Svatá Boží Rodičko,

Svatá Panno pannen,

Svatá Anežko,

oroduj za nás!

Ušlechtilá ratolesti rodu královského,

V klášteře třebsnickém a doksanském vychovaná,

Nebeskému Ženichu Ježíši Kristu zasnoubená,

Štědrá dobrodítelko chudého lidu,

Zbožná řeholnice,

Vzore pokory,

Bohumilá abatyše,

Láskou k Spasiteli svému planoucí,

Důvěrou sv. Kláry poctěná,

Zakladatelko klášterů,

Vzore řeholní kázně,

Příklade pobožnosti,

Milovnice svaté chudoby,

Zrcadlo panenské čistoty,

Moudrá rádkyně českých vládců,

Chloubu rodu Přemyslova,

Ochránkyně české země,

Jež jsi chudé šatila,

Jež jsi hladové nasycovala,

Jež jsi nemocné ošetřovala,

Jež jsi zarmoucené těšila,

Jež jsi z lásky ke Kristu korunou královskou pohrdla,

Jež jsi život svůj Ježíši Kristu zasvětila,

Abychom tě v andělské nevinnosti následovali,

Abychom Spasitele svého vroucně milovali,

Abychom čistým srdcem Bohu sloužili,

Abychom podle tvého příkladu slávou světskou pohrdali,

Abychom v dokonalosti křesťanské vždy více prospívali,

Abychom hříšné žádosti těla svého přemáhali,

Abychom víru svou vždy neohroženě vyznávali,

Abychom veškerá utrpení s odevzdaností do vůle Boží snášeli,

Abychom v poníženosti a pokoře tebe následovali,

Abychom na vlast nebeskou vždy pamatovali,

Abychom stále k odchodu na věčnost připraveni byli,

Abychom s milostí Boží k slávě neskonale došli,

Abychom před smrtí svatými svátostmi zaopatření byli,

Abychom na přimluvu tvou šťastně skonali, oroduj za nás!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. 3x

Kriste, uslyš nás. Kriste, vyslyš nás.

Pane, smiluj se nad námi. Kriste, smiluj se nad námi. Pane, smiluj se nad námi.

Modleme se:

Bože, jenž jsi svatou pannu Anežku pro její odmítnutí královských rozkoší a pro následování tvého Kříže povýšil na nebesa, prosíme, dej nám ji následovati a na její přimluy věčné spásy dojíti, jenž žiješ a kraluješ v jednotě Ducha Svatého Bůh po všechny věky věkův. Amen.

Pojď, choti Kristova, přijmi korunu, kterou tobě Pán připravil na věky.

K: Oroduj za nás, svatá Anežko!

L: Aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

Modleme se:

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi veliký ve své slávě a nevystihlý ve svém smilování, shlédni očima milosrdenství svého na lid svůj věrný, k tobě volající, a pro zásluhy a orodování svaté Anežky uděl církvi své svatý pokoj, kněžstvu a osobám řeholním věrnost v povolání, světským vladařům svornost. Potěš smutné, uzdrav nemocné, posilni mdlé, ostříhej pocestné od zlého, chudým a potřebným ze štědrosti své uděl pomoci, ode všeho zlého nás vysvoboď, šťastné skonání nám popřej a všecky, kdož pro zásluhy její v potřebách svých k tobě volají, milosrdně vyslyš pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

K: Orodujte za nás, všichni svatí čeští patronové!

L: Aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

Modleme se:

Ó Bože, buď nám, svým služebníkům, milostiv pro slavné zásluhy svých svatých mučedníků a našich patronů: Cyrila a Metoda, Víta, Václava, Vojtěcha, Zikmunda, Jana Nepomuckého, Prokopa, Kosmy a Damiána, Benedikta s bratřími, Norberta, Josefa, Jana Sarkandra, Zdislavy, Ludmily a Anežky, abychom zbožným a stálým orodováním jejich ode všeho zlého ochráněni byli. Pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

HYMNUS O SVATÉ ANEŽCE

V Čechách se stmívá, víra tu mizí,
modlitba hyne i mravy ryzí.
Berlu svou vztáhni, znamení kříže,
ať všechny Čechy k Bohu zas víže.

Anežko naše, blažená, milá,
tys české země růžička bílá,
vykvetší jednou za řadu věků.
Zavaž si srdce Čechů svých k vděku.

Nachový plášť tvůj noha tvá deptá.
Zašlápní pýchu, kde v duši šeptá.
Z bohatství dáváš plničkou dlaní,
mamonu kletbu změň v požehnání.

Chudobu volíš, chudým jsi matkou;
zhrdat uč světskou rozkoší vratkou,
v trpícím bratru vidět uč Krista,
jenž v nebi ctnosti odměnu chystá.

Smířilas hněvy, vyplela sváry,
zhoj české duše ten neduh starý,
jímž český národ nebe dal v sázku;
u Boha vypros věrnost a lásku!

Modlitbou znalas vznášet se k Pánu,
nauč nás obléhat nebes bránu;
modlitba vroucí v nebi vše zmůže.
Kdo kromě Boha kdy nám pomůže!

Čistotou srdce tvoje se skvělo,
pro vášně lidské dost vytrpělo.
Zachovej, vzácná Ochrano země
čisté a svaté své české plémě!

MODLITBA k svatému Floriánu

Svatý Floriáne, slavný mučedníku Boží, račiž ochrániti příbytky naše od záhubného ohně i ode všech jiných neštěstí a ve všech potřebách tělesných i duchovních nám ku pomoci přispěj!

Ty statný hrdino, tebe pokorně prosíme, buď nám jakožto patron proti nebezpečnostem ohně svou mocnou přimluvou každého času nápomocen, aby zhoubný živel tento nebyl nikdy, ani hromovým bleskem ani lidskou neopatrností aneb bezbožností roznícen, jenž by srdce naše úzkostí a hořem naplnil a náš statek v popel, rum a zkázu obrátil.

Rač, ó Bože, sv. Floriána, oslaveného přítele svého k spomáhání našemu stále řídit, aby přimluvou jeho oheň lásky k tobě v srdcích našich nikdy neuhasl, ale vždy více se rozněcoval, abychom ostříhajíce tvých svatých přikázání tobě i vůlí i skutkem se líbili, a tak slavných zaslíbení tvých účastní býti mohli.

Račiž na přimluvu sv. Floriána svou mocnou pravici všecka stavení, nábytky naše od vši úhony a záhuby ochrániti, bychom po odvrácení všech nebezpečností a v pobožném tobě díkůvzdávání a dobrořečení až do konce setrvali.

Obzvláště ale neopouštěj nás, svatý Floriáne, když z této časnosti na věčnost se odebereme a zachraň nás, bychom přísným soudem Božím do pekelného ohně uvrženi nebyli. A když pro hříchy a poklesky, kterýchž jsme se z křehkosti lidské dopustili, v plamenu očištcovém až do posledního haléře spravedlnosti Božské utrpením spláceti budeme: vypros nám u Boha ukřácení časných muk těchto a doprovod pak duši naší do vlasti nebeské, pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

POZNÁMKA

Tato sbírka modliteb byla sestavena na základě duchovních tradic v křižovnickém řádu, jak vyplynuly ze studia jeho dějin. Značná část těchto modliteb nenese pečeť řádové originality v tom smyslu, že nevznikly přímo v křižovnických kruzích, ale byly namnoze přejaty odjinud, protože svým obsahem dobře vystihovaly specifika duchovní orientace našeho řádu. Při sestavování této sbírky měli jsme tedy na zřeteli především vystihnout tuto linii „křižovnické spirituality“, jak se zrcadlí v pouti českých křižovníků staletími.

Pro hlubší pochopení zde uvádíme též několik odkazů na místa v literatuře, která pomohou lépe objasnit důvody pro zařazení jednotlivých modliteb:

K úctě Nejsvětější Trojice srv. zejména: Dějiny českých křižovníků s č. hv. – Praha 1930, díl I, str. 161 a též výzdobu řádových kostelů, kde se skupina Nejsv. Trojice téměř pravidelně objevuje v nástavci hlavního oltáře. Co se týče úcty k utrpení Páně a k pěti Kristovým ranám srv. Seznam spisů Jana Františka Beckovského O. Cr. v časopise *Od Karlova mostu*, roč. I/1928, str. 93–108, Ekertovy Posvátná místa král. hl. m. Prahy (díl II, Praha 1884, str. 35 nn.) a též pamětní tisk „Pět Kristových ran a jejich úcta v křižovnickém řádu“ vydaný v srpnu 1995 farním úřadem v Unhošti a referátem kultury Okr. úřadu na Kladně.

Stran mariánské úcty odkazujeme zejména na příspěvek P. Gustava Hanse O. Cr. pro *Almanach Mariánský* (Praha 1905). Zde též o zvláštní úctě křižovníků k Panně Marii bolestné.

V souvislosti s dušičkovými modlitbami uvedme zmínku o dvou kaplích jim zasvěcených – v hlavním řádovém kostele v Praze a na poutním místě Chlumu sv. Maří.

Pro úctu zakladatelky řádu sv. Anežky doklady nepřipojujeme, neboť byla a je zcela evidentní. Bádavého ducha odkazujeme na články v časopise *Od Karlova mostu* a na Bělohávkovy *Dějiny* jako základní literaturu. K úctě sv. Floriána v křižovnickém řádu viz např. Ant. Šorm, *Úcta sv. Floriána v našich zemích*, Praha 1936, str. 21 a též zmínku o sv. Floriánu ve starých řádových konstitucích.

Hlavní prameny výběru modliteb byly následující: pro část latinskou „*Officiosa pietatis exercitia cultui divino, magnae Matris Mariae, sanctorumque patronorum debita*“, ... Praegae, Typis Academicis in collegio S. I. ad s. Clementem, Anno 1765. Novena k svaté Anežce České je prepisem „*Noveny k blahoslavené Anežce České*“, kterou napsala Běla Dlouhá a vydaly Školské sestry OSF v Praze – Vinohradech roku 1930. V textu noveny byly provedeny drobné faktické úpravy vyplývající z okolnosti, že Anežka Přemyslovna byla r. 1989

svatořečena (přepisy výrazu „blahoslavená“ na „svatá“ a vypuštění prosby za Anežčino – již uskutečněné – svatořečení). Modlitbu k svatému Floriánu vydal roku 1862 A. J. Landfras v Jindřichově Hradci a reprodukoval ji též ve svém – již výše zmíněném – sborníku úcty sv. Floriána v našich zemích též Antonín Šorm.

Závěrem bychom rádi upozornili, že tato sbírka modliteb není a ani nechce být náhražkou liturgického propria křižovnického řádu. Toto proprium zahrnující vlastní texty řádu aplikované při některých slavnostech a svátcích jak v mešní liturgii tak v liturgii hodin a též některé řádu vlastní pobožnosti na své vydání a schválení teprve čeká.

V Praze v lednu 1996

